

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. travnja 2015. uputio Augstākā tiesa (Latvija) – SIA „Private Equity Insurance Group” protiv AS „Swedbank”

(Predmet C-156/15)

(2015/C 198/32)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SIA „Private Equity Insurance Group”

Tuženik: AS „Swedbank”

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe članka 4. Direktive 2002/47/EZ ⁽¹⁾ o izvršenju financijskog kolaterala, uzimajući u obzir uvodne izjave 1. i 4. te direktive, tumačiti na način da se takve odredbe primjenjuju samo za račune koji se koriste za namiru u sustavima za namiru vrijednosnih papira, ili na način da se primjenjuju i na svaki otvoreni račun u banci, uključujući i tekući račun koji se ne koristi za namiru vrijednosnih papira?
2. Treba li odredbe članka 3. i članka 8. Direktive 2002/47/EZ, uzimajući u obzir uvodne izjave 3. i 5. te direktive, tumačiti na način da je cilj direktive osiguranje osobito povoljnog prioritarnog sustava za kreditne institucije u slučajevima stečaja njihovih klijenata, osobito u odnosu na druge vjerovnike tih klijenata, kao što su to radnici u vezi s njihovim potraživanjima plaća, država u vezi s poreznim potraživanjima i povlašteni vjerovnici u vezi s njihovim tražbinama koje su osigurane jamstvima koje zbog upisa u registar uživaju javno povjerenje?
3. Treba li članak 1. stavak 2. točku (e) Direktive 2002/47/EZ smatrati odredbom minimalnog ili potpunog usklađenja, odnosno treba li ga se tumačiti na način da državi članici omogućava da tu odredbu proširi na osobe koje su izričito isključene iz područja primjene te direktive?
4. Je li članak 1. stavak 2. točka (e) Direktive 2002/47/EZ izravno primjenjiva odredba?
5. Ako se cilj i doseg Direktive 2002/47/EZ pokažu užima nego stvarni cilj i doseg nacionalnog zakona, čije je donošenje bilo formalno nužno zbog obveze prenošenja direktive, je li moguće tumačenjem te direktive proglasiti nevaljanom jednu odredbu financijskog jamstva koja se temelji na nacionalnom pravu kao što je ona o kojoj je riječ u glavnom postupku?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. lipnja 2002. o financijskom kolateralu (SL L 168, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 10., svezak 3., str. 60.).

Žalba koju je 8. travnja 2015. podnio Evonik Degussa GmbH protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 28. siječnja 2015. u predmetu T-341/12, Evonik Degussa GmbH protiv Europske komisije

(Predmet C-162/15 P)

(2015/C 198/33)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Evonik Degussa GmbH (zastupnici: C. Steinle i C. von Köckritz, odvjetnici, A. Richter, odvjetnica)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

1. ukinе presudu Općeg suda (treće vijeće) od 28. siječnja 2015. u predmetu T-341/12, Evonik Degussa GmbH protiv Europske komisije;
2. u skladu s člankom 263. stavkom 4. UFEU-a poništi odluku Komisije od 24. svibnja 2012. u predmetu COMP/38.620 vodikov peroksid i perborat, C(2012) 3534 *final* u pogledu odbijanja zahtjeva društva Evonik Degussa za povjerljivo postupanje s podacima u odluci u predmetu COMP/F/38.620 – vodikov peroksid i perborat; i
3. naloži Komisiji snošenje troškova žalitelja u postupcima pred Općim sudom i Sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj ističe ukupno tri žalbena razloga.

Prvi žalbeni razlog: Opći sud pogrešno je protumačio članak 8. Odluke predsjednika Europske komisije 2011/695/EU od 13. listopada 2011. o funkciji i opisu posla službenika za usmene rasprave u određenim postupcima tržišnog natjecanja ⁽¹⁾ i pravno pogrešno odbio prihvatiti da je Komisija povrijedila svoju obvezu obrazlaganja i da je službenik za usmene rasprave učinio pogrešku u diskrecijskoj ocjeni prilikom odlučivanja o objavi spornih informacija. Pokušaj Općeg suda da uzme da su obrazloženja službenika Opće uprave za tržišno natjecanje zaduženih za predmet iz njihove prepiske sa žaliteljem „uključena” u odluci službenika za usmene rasprave ne samo da se protivi jasnom tekstu odluke službenika za usmene rasprave i stoga počiva na očitoj iskrivljavanju sadržaja pobijane odluke nego je doveo i do ograničavanja prava žalitelja na djelotvornu pravnu zaštitu.

Drugi žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogreške koje se tiču prava prilikom tumačenja članka 339. UFEU-a i članka 30. Uredbe 1/2003 ⁽²⁾. Pogrešno je pošao od toga da sporne informacije koje potječu od izjava pokajnika nisu obuhvaćene zaštitom profesionalne tajne i da u pogledu njihove objave Komisija u skladu s člankom 30. Uredbe 1/2003 ima diskrecijsko pravo. Objava izvadaka iz izjava pokajnika u Komisijinoj odluci djelomična je objava izjava pokajnika, što je prema točkama 32. i 33. Obavijest o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni u slučajevima kartela iz 2002. i točki 40. Obavijest o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni u slučajevima kartela iz 2006. nedopušteno. Usto, Opći sud pogrešno je shvatio značenje članka 4. stavka 2. Uredbe 1049/2001 ⁽³⁾ i s time povezane sudske prakse Suda u vezi s objavom odlomaka iz Komisijinih odluka.

Treći žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava prilikom ocjene načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja. U svojoj presudi pogrešno polazi od toga da žaliteljeva zaštićena legitimna očekivanja ne bi bila povrijeđena planiranom novom objavom odluke u proširenoj verziji. Komisijin kartelni upravni postupak protiv žalitelja završen je 2007. objavom verzije odluke koja nije povjerljiva. Objava proširene verzije koja nije povjerljiva nakon završetka tog postupka je nedopuštena.

⁽¹⁾ SL L 275, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 295.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.).

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).